

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 23

ΝΟΜΟΣ 4602

Περί τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων νεκροταφείων *)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἢ καταργηθέντα νεκροταφεῖα ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα καὶ νομὴν εἰς τοὺς ἰδρυθαιστας αὐτὰ Δήμους ἢ Κοινότητες, οἱ δὲ ναοὶ αὐτῶν δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνοριακοὶ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὀρίζοντος διὰ πράξεως αὐτοῦ τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ναῶν τούτων περιοχὴν. Ἡ περιοχὴ τῶν ἤδη ἀνεγνωρισμένων ὡς ἐνοριακῶν ἐκ τῶν ναῶν τούτων δοίσκεται ὁμοίως διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΝΟΜΟΣ 4603

Περί ἀπονομῆς βαθμοῦ καὶ μισθοῦ εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱεράς καὶ Σητείας *.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου 1917 ἀσχοῦντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱεράς καὶ Σητείας ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τμηματάρχου α' τάξεως καὶ κατα-

*) Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τεύχ. Α' ἀριθ. φύλλου 140 τῆς 2 Μαΐου 1930.

βάλλεται παρὰ τοῦ ταμείου τῆς μοναστηριακῆς ἐπιτροπείας Δασηθείου.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΝΟΜΟΣ 4568

Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1929 Ν. Α. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» *.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ προσηρτημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6 Νοεμβρίου 1929 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» ἐκδοθέν μετὰ σύμφωνον γνώμοδοτησιν ὑπ' ἀριθ. 2334 ἐ. ἔ. τῆς δυνάμει τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 396 Τεύχος Α' τῆς 9 Νοεμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2334 ἐ. ἔτους σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν ἀνω-

*) Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τεύχ. Α' ἀριθ. φύλλου 127 τῆς 28 Ἀπριλίου 1930.

τέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Μισθώσεις ἀγροτικῶν καλλιεργησίμων κτημάτων τῶν Μονῶν ἐπιτρέπονται ἀνευ δημοπρασίας μόνον εἰς συνεταιρισμοὺς ἀκτημόνων αὐτοκαλλιεργητῶν, γηγενῶν ἢ προσφύγων, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, πάντοτε ὅμως κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων. Τοιαῦται μισθώσεις τυχόν γενόμεναι ἤδη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καθίστανται ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον ἐπακολούθησῃ ἢ ἐγκρίσῃ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων ἀνατίθειμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὑποβληθῆσάμενον εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ συνοδῷ της πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαργῆς, Π. Βουρλούμης, Σ. Γοναῆς, Κ. Σπυρίδης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφοῦλης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1930

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς

Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς,

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1930

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Δίγκας

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ Δ. Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

'Αριθ. } Πρωτ. 1843 Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1930
} Διεκπ. 1938

Τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως νομοθέτημα περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας δὲν εἶνε σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας. Ὁρισμένοι θεμελιώδεις τοῦ νομοθετήματος διατάξεις, οἷον ὁ καταρτισμὸς τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἀπομάκρυνσις

τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων ἀπὸ πάσης μετοχῆς καὶ ἐμποτείας ἐπὶ τῆς ἐκποιητέας μοναστηριακῆς περιουσίας, τὰ ποσοστὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλα εἶνε ἀντίθετοι πρὸς τὰς ὑποδείξεις καὶ ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας. Εἶνε ζήτημα ἂν ἐκτὸς τοῦ τίτλου τοῦ νέου ὄργανισμοῦ ἐλήφθη ἄλλη τις ὑπόδειξις τῆς Ἐκκλησίας, ὡς δύναται νὰ μαρτυρήσῃ ἢ παραβῇ τὸν σχεδίου τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ ψηφισθὲν καὶ δημοσιευθὲν νομοθέτημα. Τοῦναντίον ἐτέθησαν διατάξεις ὅπως ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας.

Γενικῶς δ' ἐξεταζόμενον τὸ ὡς νέον παρουσιαζόμενον νομοθέτημα εἶνε μᾶλλον παραμόρφωσις τοῦ νῦν κρατοῦντος συστήματος διοικήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἀναπαρίσταται ἐν αὐτῷ τὸ κρατοῦν σύστημα μετὰ τινων τροποποιήσεων καὶ προσθηκῶν αἵτινες καθιστῶσιν αὐτὸ δυσεφάρμοστον ἢ προεξοφλοῦσι τὴν τύχην τῆς ὑπολειφθείσης μοναστηριακῆς περιουσίας τῶν διαλελυμένων μονῶν. Αἱ ὡς νέαι παρουσιαζόμεναι διατάξεις καὶ δὴ τῆς ρευστοποιήσεως τῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μονῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοθετήματος, ὑπάρχουσιν ἐν τῷ νόμῳ περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Ἐὰν συνεπῶς ἐκρίνετο συμφέρουσα ἢ εἰς μεγαλειότητα κλίμακα καὶ εἰς βραχύτερον χρόνον ἐκποιήσις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως μονῶν ἢ δύνατο εὐχερῶς νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο διὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἐπομένως δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νέου ὄργανισμοῦ. Ἐὰν δὲ ὑπῆρχον τρωπῆς ἐν τῷ ὄργανισμῷ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ πράγματι εἶχε τοιαῦτα, ὀφειλόμενα εἰς πρόσθετα νομοθετικὰ μέτρα μὴ κοινοβουλευτικῶν Κυβερνήσεων ἢ δύνατο καὶ ταῦτα νὰ διορθωθῶσι καὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἢ ἐπαπειλουμένη διὰ τοῦ νέου νομοθετήματος ἀνασφάλαισις.

Διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον οὐσιαστικῶς νέον τι δὲν παρουσιάζει, ἀλλ' ἐμφανίζεται καὶ ὅπως ἀσύμφωνον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δι' ὄρισμένων αὐτοῦ διατάξεων. Ὅπως ἡ διάταξις, ἢ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀποζημιώσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ πολλῶν ἑκατομμυρίων ἀντὶ ὑπηρεσίας, ἢν ἠδύνατο νὰ ἐκτελῇ ὁ νῦν Οἰκονομικὸς Ὄργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἔστω τροποποιημένος εἰς ὄρισμένα σημεῖα, βεβαίως δὲν δύναται νὰ κριθῇ ὑπ' οὐδενὸς συμφέρουσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Διότι τοῦτο μόνον τὸ μηχανικὸν ἔργον ἀνατίθειται εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ οὐχὶ ἡ διαχείρισις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Διὰ τοῦ νέου νόμου ἡ Τράπεζα καθίσταται ἀπλοῦς ἐκτελεστὴς ὄρισμένων ἀποφάσεων τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, ἔχοντος ἴδιον ὑπαλληλικὸν προσωπικόν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀπολύεται, ἀλλὰ διὰ πλουσιωτάτης ἀποζημιώσεως εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνῶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐθέσπισεν ὄρισμένους νόμους περὶ ἀποζημιώσεως τῶν λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἀπολυμένων ὑπαλλήλων, διὰ τοῦ νέου νομοθετήματος περὶ διοικήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ὄρισθῆσαν ὅπως ἐξαιρετικαὶ ἀποζημιώσεις, αἵτινες ἀσφῶδως θὰ ὑπερβῶσι τὸ ἑκατομμύριον. Παρατρέχομεν

δὲ τὸ γεγονός ὅτι ἐν τῷ νόμῳ ἐτέθησαν καὶ καθαρώς προσωπικαὶ διατάξεις διὰ μέλλοντας ὑπαλλήλους καὶ ὅτι δι' ἀπλουστίας ὑπηρεσίας ὁρίζονται θέσεις διὰ πολυάριθμον προσωπικόν.

Κατὰ τὸν νέον νόμον, παρὰ τὴν δικαίαν ἀξίωσιν τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον εἶνε ἑξαμελὲς, συγκείμενον κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ λαϊκῶν. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μόνον μείωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐξῆ και δυσχεροτέρους συντελείας, δὲν οἱ ἔχοντες τὴν πλειοψηφίαν λαϊκοὶ προβαίνοσιν εἰς ἀποφάσεις ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀνυληφείας τῶν μειοψηφούντων κληρικῶν μελῶν.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον παρακείμετα κυβερνητικὸν ἐπιτροπος, ὅσας δὲν εἶνε ἀπλοῦς παρατηρητῆς, ἀλλ' ἐκφέρει γνώμην καὶ ποιεῖται προτάσεις, ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῆ καὶ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Βεβαίως ὁ ἐπιτροπος στερεῖται ψήφου, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι, δυνάμενος νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ λαϊκὰ μέλη, αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τούτων εἰς πέντε ἔναντι τριῶν κληρικῶν. Ἀλλὰ πλὴν τούτων παρεσφόρησεν εἰς τὸ νομοθέτημα διατάξεις καθ' ἣν ὁρίζεται τριμελὲς Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς ἣν δύναται νὰ μεταβιβασθῆ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου μέρος, μὴ καθοριζόμενον, καὶ ὅπερ δὲν ἀποκλείεται νὰ εἶνε τὸ οὐσιωδέστερον. Ἦτοι οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἔλαττον, τὴν τύχην τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας παραδίδει ὁ νέος Νόμος εἰς χεῖρας δύο προσώπων, δεδωμένου δὲ ἢ τριμελὲς αὕτη Ἐπιτροπὴ θ' ἀποφασίζῃ κατὰ πλειοψηφίαν.

Ὁ τελείος ἀποκλεισμός τῶν μοναχῶν ἀπὸ πάσης περαιτέρω ἀναμίξεως εἰς τὴν ἐκποιητέαν περιουσίαν, οὐχὶ μόνον δίκαιος δὲν εἶνε, ἀλλὰ καὶ θὰ ἔχῃ ὀφέλιμα ἀποτελέσματα. Οἱ μοναχοὶ, παρὰ τὰς ἑλλείψεις τῆς διαχειρίσεώς των, ὑπῆρξαν οἱ ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, αὐτοὶ ἐγνώριζον ἐπίσθετην γωνίαν καὶ τὰ ὅρια τῶν κτημάτων των, τὴν ἰσχυρίαν αὐτῶν, τοὺς ἀγῶνας κατὰ τὰς καταπατητῶν. Αὐτοὶ ἐγνώριζον πῶς νὰ προστασίξωσι τὰ συμφέροντα τῶν Μονῶν ἐπὶ τῶν κτημάτων, αὐτοὶ εὕρισκαν τοὺς καταλλήλους μάρτυρας καὶ αὐτοὶ ὑφίσταντο τοὺς ἀγῶνας ἐν δικαστηρίοις, καὶ συνεπῶς ἀποτελοῦσι τοὺς ζῶντας τίτλους τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων καθίσταται πρόβληματικὴ ἡ διάσωσις τῆς περιουσίας αὐτῆ, ἔναντι τῶν καταπατητῶν. Ὁ ἀποκλεισμός αὐτῶν ἀπὸ πάσης περαιτέρω ἐπιποιτίας, εἰς ὃν ἐπέμειναν ὁ νομοθέτης, θὰ δημιουργήσῃ χάρος, θὰ προκαλέσῃ τὴν βουλμίαν τῶν καταπατητῶν, θὰ προκαλέσῃ νέας ἀπειροὺς δίκας. Ἡ φύλαξις τῶν κτημάτων ἄνευ τῶν μοναχῶν θ' ἀποβῆ δυσχερὴς καὶ θ' ἀπαιτήσῃ τεραστίαν δαπάναν. Δυσχερὴς θὰ καταστῇ, ἐν μὴ καὶ ἀδύνατος, καὶ ἡ κτηματογράφους τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἄνευ τῶν μοναχῶν. Δυστυχῶς δὲ ὁ νομοθέτης δὲν ὤρισεν σαφῶς ἐν τῷ Νόμῳ ὅτι θὰ ἐπιβαρύνῃ ἡ τεραστία δαπάνη τῆς κτηματογράφους τὴν Τράπεζαν καὶ ἂν θὰ βαρύνωσιν αὐτὴν καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τῶν Μονῶν, ἔκτος τῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ νέος Νόμος ἠθέλησε νὰ περιφρουρήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν καὶ δὴ εἰς τὴν πλευρὰν τῶν ἐκποιήσεων. Ἀλλ' ἐνῶν ἐξαίρεται ἐν αὐτῷ ἡ βασικὴ διατάξις περὶ τῆς ἐκποιήσεως διὰ δημοπρασίας, διὰ προσθέτων διατάξεων καταργεῖται ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσις. Καταργεῖται δὲ αὕτη διὰ τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12, αἵτινα διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ πράγματα περιλαμβάνουσι τὰ 9) 10) τῆς ὁδῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Διὰ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν παραμένουσι γήπεδά τινα ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλαχοῦ, ὧν τὸ πλείστον δύναται κατὰ τὸ 11 ἄρθρον καὶ ἄνευ δημοπρασίας νὰ ἐκποιηθῆ.

Διὰ τῶν νῦν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησις εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις, ἀπαιτεῖται δὲ δι' αὐτὰς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ πέραν τούτου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ τμήματος. Ὁ νέος Νόμος οὐδὲν τούτων ἀπαιτεῖ, ἐπὶ πλέον δὲ ὁρίζονται ἐν αὐτῷ ἐκποιήσεις καὶ κατὰ 25 ο) 0) κατώτερον τῆς ἀποτιμῆσεως. Ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι «ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀποτίμησις δὲν ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν ἀλλὰ τὴν ἐλαχίστην τιμὴν τοῦ κτήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία, δικαιοῦμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι χάριν τῶν ἀκτημόνων τὸ τίμημα τῶν κτημάτων θὰ κατέρχηται περίπου εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πραγματικῆς ἀξίας». Τὸ ὅλον δὲ τοῦτο ἔργον τῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεων θὰ κρίνεται πιθανῶς καὶ θ' ἀποφασίζεσθαι ὑπὸ τῶν δύο μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Πάντως δὲ θ' ἀσκήσῃ ἐπίδρασιν καὶ ὁ «ἐντεταλμένος σύμβουλος», ὡς εἰσηγητῆς καὶ ἐκτελεστής τῶν ἀποφάσεων. Λανθανόντως διὰ τῶν διατάξεων περὶ τοῦ «ἐντεταλμένου συμβούλου» δημιουργεῖται θέσις διευθυντοῦ τοῦ νέου ὄργανισμοῦ μετὰ ἰδιαίτερων ἀποζημιώσεων, διευθυντοῦ ἐλέγχοντος καὶ ἐλεγχόμενου, διότι ὁ «ἐντεταλμένος σύμβουλος» θὰ ἔχῃ ψήφον ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐν τῇ Ἐκτελεστικῇ Ἐπιτροπῇ.

Συνεπῶς διὰ τῆς ἀνοικθείσης διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νέου νομοθετήματος εὐρείας ὁδοῦ τῶν ἄνευ δημοπρασιῶν ἐκποιήσεων θὰ διαρροῦσῃσι τὰ 9) 10) τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας, πολλῶ μᾶλλον ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἐδίωξεν νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῆς ἀξιώσεως ἐξ ὅς γεροῦσιασίου ὅπως εἰς τὰς ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεις συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ δάση καὶ αἱ βοσκαὶ ἀπεριορίστως.

Καὶ ἡ μὲν Ἐκκλησία θὰ ζημιωθῆ διὰ τῆς ἀνθαιρέτου ἀποτιμῆσεως τῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιηθησομένων κτημάτων, ἡ δὲ κοινωνία θὰ πληγῆ, ἐφόσον διὰ τὴν κατανομήν τούτων δὲν ἀπαιτεῖται ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, προβλέποντος κατὰ θεωρίαν τοῦλάχιστον τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τοιαύτης.

Αἱ δαπάναι τῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διεξαγομένης διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας μόλις ἀνέρχονται εἰς ἕν ἑκοτομύ-

ριον δραχμῶν ἑτησίως, ἀλλ' αἱ ὑπὸ τοῦ νέου Νόμου ὀριζόμεναι ἑτήσια δαπάναι τοῦ νέου ὀργανισμοῦ θ' ἀνέλθωσι κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς 12 ἑκατομμύρια. Ἡ Τράπεζα θὰ εἰσπράττει ἑτησίως τρεῖς ἑκατομμύρια, ἔστω καὶ ἂν ἐνεργῇ δημοπρασίας ἑκατοντάδων μόνον χιλιάδων δραχμῶν. Ἀφέθη δὲ ἀκαθόριστον ἐν τῷ Νόμῳ καὶ τῇ ἐπισυναπτομένῃ συμβάσει τὸ ἂν θὰ ἔχη ἡ Τράπεζα δικαίωμα νὰ εἰσπράττει 4 0/0 καὶ ἐκ τῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεων αἰτνες θὰ εἶνε αἱ περισσότεραι καὶ δι' αὐτὴν ἡ Τράπεζα οὐδὲν ἀπολύτως θὰ ἐνεργῇ. Ὁ νέος Νόμος δὲν προβλέπει περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὡς περὶ δαπανῶν ἀπαραιτήτων, ἀλλ' ἔχει διατάξιν, καθ' ἣν μόνον μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς νέας διαχειρίσεως, δηλαδή μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ποσοτῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ νέου προσωπικοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ, θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας δαπάναι.

Ἀναμφιβόλως ἀγαθὴ πρόθεσις τῆς Πολιτείας εἶνε ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας χάριν τῆς Ἐκκλησίας, χάριν τῶν πρὸς πλήρωσιν τῆς καθαρῶς θρησκευτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀπαραίτητων ἀναγκῶν.

Ἄν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀνελάμβανε τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τούτων, ὡς πράττουσι πάντα τὰ κράτη, ἐν οἷς δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἠδύνατο ἴσως, ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον καὶ ὀρθόν, νὰ διαθέσῃ τὴν ὑπολειφθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν ἐλευθερώτερον ἢ ὡς διατίθεται αὕτη διὰ τοῦ νέου νομοθετήματος. Ἄλλ' ἐφόσον ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία νομίζει ὅτι δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη οὔτε νὰ συντηρῇ τὸν Κλήρον, οὔτε νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ μέσα πρὸς θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν, οὔτε νὰ ἐνισχύῃ οἰκονομικῶς τοὺς πνευματικούς της ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ, ἀπόλυτον ἔχοντος ἀνάγκην τῆς θρησκείας, ἃ μὴ ἐπαναλάβῃ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος. Πρὸ ἑκατονταετίας περὶ τοῦ διέλυσε τὸ πλεῖστον τῶν Μονῶν τοῦ Κράτους καὶ ἐξεποίησε τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν των, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡ κολοσσιαία ἐκείνη περιουσία ἐσκορπίσθη εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους καὶ ἐξηφανίσθη. Ἄν δὲ δὲν ἰδρῦετο πρὸ εἰκοσαετίας τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καὶ δὲν ἀνεκόπτετο ἡ ὁρμὴ τῶν δημοτικῶν ἀπαλλοτριώσεων, δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ἡ σημερινὴ μοναστηριακὴ περιουσία. Ἄλλ' ἡ Ἐκκλησία ἔχει εὐλόγους φόβους μήπως τὸ νέον νομοθέτημα διὰ τῶν ἀπροσδοκῆτων παραλλαγῶν καὶ τροποποιήσεων, ἃς ὑπέστη, ἰδίως διὰ τῶν περὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεων διατάξεων, ἀποτελέσῃ ἐπανάληψιν τοῦ πρὸ ἑκατονταετίας σφάλματος.

Διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νέου νομοθετήματος καὶ νὰ ἀκουσθῶσιν αἱ γνώμαι καὶ ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν προ-

σώπων, πρὶν ἢ ἡ Κυβέρνησις θέσῃ αὐτὸ εἰς ἐφαρμογήν.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος
- † Ὁ Ξάνθης ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- † Ὁ Λήμνου ΣΤΕΦΑΝΟΣ
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ
- † Ὁ Ἀρσῆς ΣΠΥΡΙΔΩΝ
- † Ὁ Παροναξίας ΙΕΡΟΘΕΟΣ
- † Ὁ Φθιώτιδος ΓΑΚΩΒΟΣ
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς Ἀρχιμ.
Γερμανὸς Α. Ρουμπάν

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Ἐν ταῖς σοβιετικαῖς ἐφημερίαις ἐδημοσιεύθη τὸ ἔσσημον κείμενον τῆς περιβοήτου συνεντεύξεως μετὰ τοῦ τοποτηρητέοντος τῆς πατριαρχικῆς Ἐκκλησίας μητροπολίτου Σεργίου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἱ. Συνόδου ἣν ἔσχε μετ' αὐτῶν ἀνταποκριτῆς τοῦ ρωσικοῦ προκτορείου «Τάσσα». Ὑπὸ τὴν συνέντευξιν ταύτην παρὰ τὰ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἀνέκαθεν κρατοῦντα εἶνε τεθειμένα αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μητροπολιτῶν Σεργίου, Σεραφεῖμ, Ἀλεξίου, Φιλίππου καὶ Πιτυρίμ.

Ἡ ἐν λόγῳ συνέντευξις ἔχει ὡς ἑξῆς:

—Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει ἡ θρησκεία ὑφίσταται διωγμούς, καὶ ὅποιοι τινες εἶναι οὗτοι

—Ἐν τῇ Σοβ. Ἐνώσει οὐδέποτε ὑπῆρξαν οὐδὲ σήμερον διεξάγονται οἰουδήποτε θρησκευτικοὶ διωγμοί. Κατὰ τὸ περὶ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους διάγγελμα κρατεῖ πλήρης ἐλευθερία συνειδήσεως, αἱ δὲ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις ὑπ' οὐδενὸς κρατικοῦ ὀργάνου καταδιώκονται. Τὰ τελευταῖα διωγμάτα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὰς θρησκευτικὰς κινήσεις οὐδὲ ὑπαινιγμὸν περιέχουν περὶ θρησκευτικῶν διωγμῶν.

—Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἄθεοι κλείουν τὰς ἐκκλησίας καὶ ποία εἶνε ἡ στάσις τῶν πιστῶν;

—Μάλιστα, πολλοὶ ναοὶ ὄντως ἐκλείσθησαν, ἀλλὰ κλείονται οὐχὶ κατὰ διαταγὴν τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ συνείπει ἐπιθυμία αὐτῶν τῶν κατοίκων, εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ κατ' ἀπόφασιν αὐτῶν. Οἱ ἄθεοι ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει ἀποτελοῦν ἰδιωτικὸν σύνδεσμον διὰ τοῦτο δὲ καὶ αἱ ἀξιώσεις των περὶ κλεισμάτων τῶν ἐκκλησιῶν δὲν εἶνε ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν.

—Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ πιστοὶ ὑποβάλλονται εἰς διαφόρους διώξεις, συλλαμβάνονται καὶ ἐξορίζονται;

—Οἱ καὶ ἀπιστῶν καὶ ἱερέων κολασμοὶ τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν πρὸς τὴν θρησκευτικὴν των πεποιθήσιν. Αἱ καταδιώξεις καὶ οἱ τιμωρίαι αὐταὶ προκαλοῦνται ἀποκλειστικῶς τῶν ἀντικυβερνητικῶν ἐνεργειῶν των. Ἡ συμφορὰ τῆς Ἐκκλησίας ἔγκειται ἐν τούτῳ, ὅτι κατὰ τοὺς πρὸς ἐπαναστατικούς χρόνους, ὡς εἶνε γνωστόν, εἶχε συνδεθῆ πρὸς τὸ μοναρχικὸν καθεστῶς. Διὰ τοῦτο οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι δὲν εἶνε εἰς θέσιν συγχρονισθοῦν καὶ νὰ κατανοήσουν τὸς συντελεσθέντας μεγάλας κοινωνικὰς ἀνατροπὰς, ἐπὶ μακρὸν

ἐξεδηλοῦντο ὡς ἐχθροὶ τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν Κολτσάκ, Δεϊκίην κλπ. Οἱ ἄριστοι ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἴοι, φέρ' εἰπεῖν, ὁ πατριάρχης Τύχων, κατανοήσαντες τὴν ἐπελθοῦσαν μειοβολήν, προσεπάθειον νὰ διαρθρώσων τὴν κατάστασιν συμβουλευόντες τὴν ὀπαδαίαν τῶν νὰ μὴ ἀντίστανται εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἦνε πιστοὶ εἰς τὴν σαββατικὴν κυβέρνησιν. Δυστυχῶς πολλοὶ ἐξ ἡμῶν καὶ σήμερον εἰ δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσων ὅτι εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐπαναφορά τοῦ παρελθόντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐκδηλοῦνται ἐς ἑσχῶς ὡς πολιτικοὶ πλέμιοι τοῦ σοβιετικοῦ κράτους.

— Υπάρχει ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει ἐλευθερία θρησκευτικῆς διδασκαλίας;

— Εἰς τοὺς ἱερεῖς ἐπιτρέπεται ἡ τέλεσις τῆς λειτουργίας καὶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα. Δυστυχῶς ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν ἐκτελοῦμεν τὸ καθήκον τοῦτο μετὰ τοῦ προσήκοντος ζήλου. Ἐπιτοῦς ἐπιτρέπεται ἡ διδασκαλία θρησκευτικῶν μαθημάτων εἰς τοὺς ἐνήλικας.

— Εἶνε ὀρθοὶ οἱ ἐν τῷ ξένῳ τύπῳ δημοσιευθεῖσαι εἰδήσεις περὶ σκληροτήτων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας πρὸς κληρικούς;

— Αἱ εἰδήσεις αὐταὶ οὐδαμῶς ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἶνε ψευδεῖς. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἱερεῖς τινες ἐνήχθησαν εἰς τὰ δικαστήρια, οὐχὶ ὅμως συνεπέως τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν δράσεως, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀντικυβερνητικῆς. Καὶ εἶνε εὐνόητον, ὅτι ἡ δικαστικὴ αὐτῶν δίωξις δὲν ἐξεδηλώθη εἰς διωγμοὺς οἷους δῆποτε καὶ ἀπανθρωπίας, ἀλλὰ καθ' οἷον τρόπον συνήθως ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἐν γένει κατηγορουμένων.

— Υπάρχουν οἰοδηήποτε περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας;

— Οὐδαίς.

— Ἐν τῇ Ἐνώσει τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν ὑπάρχει θρησκεία τις ἀπολαύουσα ἰδιαιτέρων προνομίων;

— Κατὰ τὴν σαββατικὴν νομοθεσίαν πάντες οἱ θρησκευτικοὶ ὄργανισμοὶ ἀπολαύουσιν ἴσων δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως θρησκευτικοῦ δόγματος.

— Τι δὲ φρονεῖτε περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς θρησκείας;

— Μᾶς ἀνησυχεῖ, βεβαίως, ἡ ἔντονος ἀνάπτυξις τῆς ἀθεΐας· ἀλλὰ πεποιθήμεν ἀκραδάντως ὅτι τὸ θεῖον φῶς δὲν θὰ ἀφανισθῇ καὶ ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ καταναγάσῃ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

— Καὶ τί φρονεῖτε περὶ βοήθειας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ;

— Οἱ ἱερεῖς λαμβάνουσιν ἐπὶ σφοδρῆ βοήθειαν παρὰ τῶν πιστῶν. Ἡ ἀποδοχὴ ὑλικῆς ὑποστηρίξεως παρ' ἀντιπροσώπων ἄλλων θρησκευτικῶν δογμάτων θὰ ἦνε δι' ἡμᾶς ταπεινωτικὴ, θὰ ἐπιβάλη δ' εἰς ἡμᾶς σημαντικὰς ἠθικάς, ἴσως δὲ καὶ πολιτικάς ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιδεινώσων τὴν δράσιν μας.

— Γνωρίζετε περιστατικὰ μὴ καταβολῆς φόρων ὑπὸ ἱερέων;

— Τοιαῦτα περιστατικὰ μᾶς εἶνε ἄγνωστα.

— Ὅποια εἶνε ἡ σημερινὴ θέσις τῆς Ἐκκλησίας;

— Ἡ θέσις τῆς ἡ σημερινῆ σημαντικῶς διαφέρει

τῆς τῶν προτέρων χρόνων. Ἐνεκα τῆς οὐκ ἐπιμεταβολῆς τῆς λαϊκῆς οἰκονομίας ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας σημερινῶς ἐχειροτέρευσεν. Ἐν τούτοις δὲν ἀποβίλλομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ κατὰ τὴν νέαν δημοσίαν οἰκονομίαν καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θὰ διατηρηθῶν.

— Υπάρχουν ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει Θεολογικαὶ Σχολαί;

— Ἐν Μόσχῃ ὑπάρχει καὶ σήμερον Θεολογικὴ Ἀκαδημία τῆς Ζώσης Ἐκκλησίας. Τὸ ὅτι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν Ἀκαδημίαν ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ὑλικῶν μέσων. Ἐκτὸς δὲ τούτου, θεωροῦμεν προσφορωέραν τὴν ἀτομικὴν μόρφωσιν τῶν ἐπιτεμένων τῆς ἱερατικῆς διακονίας.

— Πῶς αἴς φαίνεται αἱ δηλώσεις τοῦ Πάπας;

— Ὁ Πάπας μετέτηται τὸ στρατόπεδον τῶν ἀγγλῶν γαιοκτημόνων καὶ τῶν γαλλοϊταλικῶν βασιλευσίων. Ἡ ἱστορία τῆς Ρωμικῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ μίαν ἀδιάκοπον ἀΰσιν θρησκευτικῶν διωγμῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν θρησκευτικῶν δογμάτων. Ὁ Πάπας, δηλητηριάζων τὸ ποίμνιον τοῦ κατὰ τὴ Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ προπαρρασκευάζων κατ' αὐτῆς πόλεμον, συμμορφοῦται ἀτελῶς πρὸς τὰς παραδόσεις του.

— Πῶς δὲ αἴς ἐφάνη ἡ δήλωσις τοῦ Ἐπισκόπου Καντιζουρίας;

— Τὸ Λονδίνιον προλεγοῦτον ἤδη ἐξαιτίμησε προπόντως τὸν λόγον τοῦ ὡς «δύσομον νέφην». Καὶ ἀνὰ ἄκμην τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές, ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ἀποτελεῖ πρόκλησιν νέας ἐπεμβάσεως.

Τὴν γνησιότητα τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἡμφεσβήτησεν ὀλόκληρος ὁ παγκόσμιος τύπος, ὁ δὲ ἐν Ρήγγῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Λονδινίου «Χρόνου» σημειοῖ ὅτι ἡ ἐν τῇ συνεντεύξει ταύτῃ γλώσσα τοῦ μητροπολίτου Σεργίου κατὰ τὸ ὕφος συμπίπτει πλήρως πρὸς τὴν συνήθη γλώσσαν τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας.

Ὁ μητροπ. Σεργίος δεχθεὶς ὀμίλια ἀνταποκριτῶν ξένων ἐφημερίδων ἐνεχείρισεν εἰς αὐτοὺς ἐτοιμοὺς ἐντύπους ἀπαντήσεις εἰς ἐρωτήσεις, αἱ αὗτοι εἶχον ὑποβάλει προγενεστέρως, ἀποφυγῶν νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ τῶν σημείων τῶν ἐρωτήσεων προφορικῶς, ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ συνεννοηθῇ πρότερον μετὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου. Τὸ γενικὸν περιεχόμενον τῶν ἀπαντήσεων τοῦ μητροπολίτου εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐν τῷ σοβιετικῷ τύπῳ δημοσιευθεῖσαν μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν, ἧς τὴν γνησιότητα ἐπιβεβαίωσε. Ἐπαναλαβὼν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους τὴν αὐτὴν ἐπίκρισιν τοῦ Πάπας διὰ τὸ δόβημά του, ἐδήλωσεν ὅτι τὰ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κρούσεως τῶν κωδῶνων διατάγματα ἔχουσι τὰ ἀντίστοιχά των καὶ εἰς ἄλλας χώρας, εὐδαμῶς δὲ μειῶσι τὴν σημασίαν τῆς θρησκείας, ἡ δὲ κοινολογούμενη ἀπόφασις τοῦ Σοβιετῆ τῆς Ὀδησοῦ νὰ κλείσῃ πάσα τὰς ἐκκλησίας, τιν ὀποῖαν ὁμως αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀγνεί, θὰ ἀποτελέσῃ πάντως ἀντικείμενον διαμαρτυρίας ἐκ μέρους τῶν πιστῶν εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχάς. Ὁ μητροπολίτης ἀπέφυγε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱερέων, τῶν καταδικασθέντων εἰς ἔξορίαν καὶ εἰρηκτῆν

κατὰ τὸ ἔτος 1929, ὡς καὶ τοὺς λόγους τῆς καταδιώξεως των, περιορισθεὶς νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν προμηνημονευθεῖσαν συνέντευξιν.

Τὸ μέγα παγκόσμιον ἐνδιαφέρον, τὸ προκληθὲν ἐκ τῆς ἐπ' ἐσχάτων μεγίστης ἐκτάσεως τοῦ διωγμοῦ τῆς θρησκείας ἐν Ρωσίᾳ, αὐξηθὲν ἐκ τῆς ἀνατέρω διαφημηθείσης ὑπὸ τῶν Σοβιέτ συνεντεύξεως μετὰ τοῦ μητροπολίτου Σεργίου, πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἐφαίνοντο μὴ συμβ. βαζόμενα αἱ ἐκ Ρωσίας σχετικαὶ εἰδήσεις, παρεκίνησε τὸν τύπον νὰ ἐκμαεύσῃ ἀληθεῖς εἰδήσεις ἐκ Ρωσίας περὶ τῆς ἐκεῖ πραγματικῆς καταστάσεως.

Ὅντι ἐπιφανεῖς δημοσιογράφοι, ὅπως ὁ W. H. Chamberlain, ἐπιδημιολογῶσαν ἐκ Μόσχας πρὸς τὸν «Christian Science Monitor» μακρὰν ἀνταπόκρισιν, ἐξ ἧς σταχυολογεῖμεν τὰ ἀκόλουθα:

Δὲν ὑπάρχει οἰκτὴ ἀπαγόρευσις τῆς τελέσεως δημοσίων θρησκευτικῶν προσευχῶν, ὁ δὲ λαὸς δὲν ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἐπὶ τῆ εἰς τοὺς ναοὺς φοιτήσῃ πρὸς προσευχὴν. Δὲν μεταβλήθη ἡ σοβιετικὴ συνταγματικὴ διάταξις περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς προσευχῆς, αἱ δὲ δημοσιευόμενα ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰδήσεις περὶ καταδίωξης εἰς θάνατον προσώπων ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι θρησκεύουν εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβεῖς. Ἄλλ' ἐνῶ δὲν ἀπαγορεύεται ἡ προσευχὴ, εἶνε ὅμως ἀληθὲς ὅτι μετὰ τοῦ 1927 καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1929 ἐκλείσθησαν 2000 ναοί, κατὰ δὲ τὸ 1929 ἐκλείσθησαν ναοὶ ὑπὲρ 1300, ἐν Ὁδησσῷ δ' ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ κλειστοῦν πάντες ἀνεξαιρέτως. Τὸ κλείσιμον δὲ ναοῦ, ἢ τεμένους, ἢ συναγωγῆς δὲν ἀποτελεῖ προᾶξιν διοικητικὴν, ἀλλ' ὑποτίθεται ὅτι εἶνε συνέπεια ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας τῶν κατοίκων τοῦ διαμερισματος εἰς ὃ ἀνήκει ὁ οἶκος προσευχῆς, ἢ δὲ ἐκτελεστικὴ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Σοβιέτ ἀπλῶς ἐπικυροῖ τὴν οὕτω ληφθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἡ κρούσις τῶν κωδῶνων εἶνε ἀπρηγορημένη οὕτοι, ἄλλως τε, ἀφαγοῦνται ἀπὸ τῶν κωδωνοστασίων καὶ παραδίδονται εἰς τῆξιν ποδῶν σκοπῶν βιομηχανικούς. Ἰερεῖς τινες ὄντως ἐφρονεῦθησαν, πλείονες καθείχθησαν ἢ ἐξωρίσθησαν. Ἡ ἀντιθρησκευτικὴ κίνησις κυρίως ἐκδηλοῦται εἰς ἔντονον καὶ εὐρυτάτην προπαγάνδαν τῆς ἀθείας εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰς ἐργατικὰς λέσχας καὶ ἄλλα δημόσια κέντρα, ἐνθα συνήθεις εἶνε αἱ ἐπιγραφαὶ «Ἡ θρησκεία εἶνε ἀσυμβίβαστος μετὰ τὸν Σοσιαλισμὸν» ἢ «Διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῆς θρησκευτικῆς δειοδαιμονίας βοηθοῦμεν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πενταετοῦς σχεδίου τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως».

Ἡ ἐν τοῖς σχολείοις διδασκαλία εἶνε ὀριστικῶς καὶ οἰκτικῶς ἄθεος· ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας Λουνατσάρσκι ἐφθέγγετο ὅτι «εἰς θρησκεύον διδάσκαλος εἰς μίαν σοβιετικὴν σχολὴν εἶνε μίᾳ ὀδυνηρᾷ ἀνωμαλίᾳ». Τὰ παῖδια συχνὰ μετέχουν ἀντιθρησκευτικῶν ἐπιδείξεων ὁργανομένων ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας ἢ ἄλλων σοσιαλιστικῶν σωματείων.

Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔαρ ἐδημοσιεύθη νόμος σημαντικῶς περιορίζων τὴν δρασίαν τῶν θρησκευτικῶν σωματείων, κωλύων αὐτὰ νὰ ἐπιδίδονται εἰς ἐκπαι-

δευτικὴν, ψυχαγωγικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρασίαν. Ἡ ἐν γένει δὲ δυσμενὴς πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τοὺς θρησκεύοντας ἐπίσημος στάσις φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν, ὁμοῦ μετὰ τῶν τέως γαιοκτημόνων, τοῦ κύκλου τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, διότι ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγῆσθαι, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ οἱ κληρικοὶ μετὰ δυσκολίας δύνανται νὰ προμηθευθῶσι πολλὰ εἶδη τροφίμων. Ἄνα ἀγορᾶζουσι διὰ τοῦτο ἀκριβώτατα. Ἐπιτοῦς δὲν δύνανται νὰ κατοικήσωσιν εἰς ἐθνοκοιτηθῆντα ἢ δημοποιηθέντα οἰκήματα.

ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ θρησκευτικὴ πίστις μενάλως ἐξησθῆνεν εἰς τὰς ψυχὰς τῆς νέας γενεᾶς. Ἡ δὲ κοινὴ σοβιετικὴ γνώμη ἐμνησθεῖ τὴν τοῦ ἔξωτερικοῦ κατὰ τῶν Σοβιέτ ἐστρατείαν ὡς πρὸς τὸ ἐν Ρωσίᾳ θρησκευτικὸν ζήτημα ὡς ὀφειλομένην εἰς προσπάθειαν δημιουργίας προφάσεως πρὸς ἐχθρικὴν ἐπέμβασιν. Πᾶν ἐπίσημον ἢ ἀνεπίσημον διπλωματικὸν σχετικὸν διάβημα ξένης δυνάμεως, ἐπιλέγει ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς, θὰ ἐνισχύσῃ τὴν πεποίθησιν ταύτην, καὶ πιθανῶς θὰ ἐπεδείνου μᾶλλον τὴν ἀντιθρησκευτικὴν δραστηριότητα.

Κατὰ νεωτέρας ἐκ Πετροζαβόδτικ πληροφορίας ἐκλείσθησαν ἐκεῖ 58 ναοί, τέσσαρες καθεδρικοὶ καὶ 30 ἄλλοι εὐκτήριοι οἶκοι, αἱ δὲ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἀντιθρησκευτικὴ κίνησις θὰ ἐντείνεται περὶ περισσότερο ἀκλονήτως. Εἰς πέντε ὀλοκλήρους περιφερείας δὲν ὑπάρχουν πλέον οὔτε ναοί, οὔτε ἱερεῖς.

Τὸ πενταετὲς ἀντιθρησκευτικὸν πρόγραμμα τῶν «στρατευομένων» ἀθέων προβλέπει αὐξησιν τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου των κατὰ τὸ 1933 εἰς 35.000.000. Σήμερον ἀριθμεῖ 3.000.000. ὑπολογίζει δὲ ὅτι μέρος τῶν νέων μελῶν θὰ εἶνε 18.000.000 σημερινὰ παῖδια ἡλικίας 8-14 ἐτῶν.

Ὁ ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀμερικανὸς βουλευτὴς Hamilton Fish, μέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰσήγαγεν εἰς τὴν βουλὴν πρότασιν καταδικάζουσαν «τὸν διωγμὸν καὶ τὰς ὕβρεις τὰς ἐναντίον τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσίᾳ», ἐκφορᾶσαν δὲ τὸ αἶσθημα τοῦ Κογκρέσσου ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς κυβερνήσεως τῶν Σοβιέτ εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ θέσμινα τῆς Ἀμερικῆς· ἐφ' ὅσον δὲν ἀναστῆλλεται ὁ θρησκευτικὸς διωγμὸς ἐν Ρωσίᾳ Ὁ κ. Fish εἶπε συγχρόνως, ὅτι ἡ προσβολὴ κατὰ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου δὲν εἶνε μόνον κατὰ τὸν θρησκεύοντος ἐκεῖνου λαοῦ, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς θρησκεύοντος. Διὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνωθῶσι πάντα τὰ ἔθνη ὅπως πείσωσι τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν νὰ ἀνακαλέσῃ τὰ διατάγματα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς θρησκευτικῆς πίστεως...

Ὁ διωγμὸς οὗτος κατ' ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων διὰ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν εἰς τὸν Θεὸν πίστιν δὲν ἔχει τὸ ἀντίστοιχον αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τριακονταετοῦς πολέμου». Ὁ κ. Fish δὲν ἀμφισβητεῖ τὸ δικαίωμα τῶν Σοβιέτ νὰ θεσπίσωσιν οἰκονομικὰ ποτε μορφὴν πολιτεύματος θέλουσιν ἀνυποβιβασθῶσιν

ξένης, «ἀλλ' ὅταν πρόκειται περὶ καταστροφῆς πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τοῦ φόνου, τῆς φυλακίσεως καὶ τῆς ἐξορίας ἱερῶν, ὀλόκληρος ὁ κόσμος ἐξεγείρεται φρικτῶν καὶ δικαίως διαμαρτύρεται κατὰ τοιούτων βαρβαροτήτων».

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ἦ Ἐξεδόθη πρό τινας εἰς δύο τόμους ὑπὸ τοῦ Dom Cuthbert Butler ἔργον τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «The Vatican Council», περὶ τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶνε τὸ πρῶτον ἐν τῇ σχετικῇ φιλολογίᾳ βιβλίον, ἐν τῷ ὁποίῳ περιέχεται «αὐθεντικὴ καὶ ὀλοκληρωτικὴ» ἱστορία τῆς συνόδου ἐκείνης τῶν ἐπισκόπων τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἣτις, συγκροτηθεῖσα περὶ τὰ τέλη τοῦ 1869 ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Πέτρου τῆς Ρώμης, ἐθεωρήθη ὑπὸ πάντων τῶν ὀπαδῶν τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος ὡς ἡ τελευταία Οἰουμενικὴ Σύνοδος τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἱ συνεδρίαί τῆς ὁποίας ἐπερατώθησαν τῇ 18 Ἰουλίου 1870 διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ ἀλαθῆτου τοῦ Πάπα Ρώμης ὡς δόγματος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς δύο συνεδρίας κατὰ τὴν λήξαν ἑβδομάδα.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπεδείχθη ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γραμείου ἀσφαλίσεως καὶ συντάξεως τῶν ἐφημεριῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εἰάνθης Πολύκαρπος.

— Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁπως μεταβῆ εἰς Ἅγιον Ὅρος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβ. Κερχύρας Ἀθηναγόρας.

— Τὴν πρῶταν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ἡ Δ. Θ. Π., ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως Χριστοφόρου. Ἐν Πειραιεὶ προὔληνθησαν αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βρασθένης καὶ συνώδευσεν εἰς Ἀθήνας μέχρι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν ἣ καὶ κατέλυσεν ὁ Πατριάρχης. Οὗτος δὲ παραμείνας ἐν Ἀθήναις ἐπὶ δύο ἡμέρας ἀπῆλθε τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας σιδηροδρομικῶς εἰς Εὐρώπην, προπεμφθεὶς μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

— Ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας μεταβαίνοντες εἰς Ἅγιον Ὅρος οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Σεβ. Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος Κελαδίων καὶ ὁ Ἀρχιμ. Κάλλιστος διευθυντῆς τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Σιών» καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείας Σεβ. Μητροπολίτης Ἐπιφανείας Ἰγνάτιος. Ἐπισκεφθέντες δὲ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς παρεκάθησαν εἰς γεῦμα ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως καὶ τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμ. Βενεδίκτου. Αὐθημερὸν ἀντεπισκέφθη αὐτοὺς ὁ Μακ.

Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὸ Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου, εἰς ὃ μετέβη καὶ τὴν Τρίτην, μετασχὼν τοῦ παρετεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἐξάρχου γεύματος πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς συγκληθείσης ἐν Ἅγιῳ Ὄρει Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὴν Τετάρτην ἀνεχώρησαν εἰς Ἅγιον Ὅρος οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἑλλάδος.

— Τὴν πρῶταν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνελειτούργησε μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Λαύρας Καλαβρυτῶν, εἶτα δὲ μετέχοντας καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εἰάνθης ἐτέλεσεν ἐν τῷ παλαιῷ ναῷ τῆς Μονῆς μνημόσυνον τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, τοῦ Κερνίτισης Προκοπίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀγωνισθέντων ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Μετὰ τοῦτο ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν πλάτανον ἐτελέσθη δοξολογία παρόντος τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἄλλων ἐπισήμων, ὁμίλησε δὲ ὁ Σεβ. Καλαβρυτῶν. Τὴν Παρασκευὴν μετέβησαν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ἐτέλεσε δὲ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τὴν θείαν Λειτουργίαν τὴν πρῶταν τοῦ Σαββάτου καὶ ὁμίλησε περὶ τοῦ Μοναχικοῦ βίου. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας, προπεμφθέντες ὑπὸ τῶν μοναχῶν.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἐξέλεξε παμψηφεί Κοσμήτορα αὐτῆς διὰ τὸ ἐπὶ τὸν πανεπιστημιακὸν ἔτος τὸν πανοσιολογ. Ἀρχιμ. κ. Βασίλειον Στεφανίδην, τακτικὸν Καθηγητὴν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

— Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολ. Σχολῆς Καθηγητοῦ κ. Δ. Μπαλάνου, καὶ τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς κ. κ. Κ. Δυοβουνιώτου καὶ Π. Μπρατσιώτου ἐπισκεφθεῖσα ἐκ προσώπου αὐτῆς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀνέπτυξεν εἰς αὐτὸν ζητήματά τινα ἀφορῶντα εἰς τοὺς φοιτητάς αὐτῆς, τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὁσίων λύσαν ὑπεσχέθη προθύμως ὁ κ. Ὑπουργός, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἀκούσας τὰ τῶν ἀναγκῶν τῆς Σχολῆς.

— Ἐν τῇ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος συνεδρίᾳ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὁ κ. Ὁρλάνδος ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης παρὰ τὰ λουτρά Γλυφάδας ἀνασκαφῆς παλαιοχριστιανικῆς βασιλικῆς. Αὕτη διαιρουμένη εἰς νάρθηκα καὶ τρίκλιτον ναόν, δὲν ἔχει ὡς συνήθως ἐπιμήκεις ἀναλογίας, ἀλλὰ σχῆμα τετράγωνον. Ἐκάστη κιονοστοιχία ἔφερε πέντε εἰκόνας μετὰ ἰωνικῶν κιονοκράνων καὶ ἐπιθημάτων. Ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ διάταξις τοῦ ἱεροῦ βήματος, ἣτις παρουσιάζει ὑψωμένην ἡμιδακτυλιοειδῆ ἐξέδραν περιβάλλουσαν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἣς εὐρέθησαν αἱ βάσεις καὶ τμημα τῆς καλυπτούσης πλακός. Εἰς τὴν εἰρημένῃ ἐξέδραν ἀνήρχοντο διὰ δύο ἑκατέρωθεν κλιμάκων. Τὸ ἱερὸν ἐχωρίζετο ἀπὸ τοῦ κυρίως ναοῦ διὰ μαρμαρίνου τέμπλου, οὗτινος εὐρέθησαν τὰ ἴχνη τῶν μικρῶν κιονίσκων. Κινητὰ εὐρήματα ἡ ἐξοκαφὴ παρέσχε πηλίνους λύχνους καὶ λεκάνας ἀγιασμοῦ. Ὁ ναὸς φαίνεται ὅτι καταστράφη κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σλαύων. Χρονολογία κτί-

σεως: τέλη τοῦ 5 νη ἢ ἀρχαί τοῦ 6 νη μ. Χ. αἰῶνος.

— Ὁ ἐκ Σηλυβρίας τῆς Θράκης κ. Ἀναστάσιος Σταμούλης κατέθετο ἐν ὠρισμένον χρηματικὸν ποσὸν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκαστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅπως τῷ 1975 ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, τοῦ δωρητοῦ, ἢ ἀλλαγῆ τῆς Ἑλλάδος ἰδρυθῆ ἑλληνικὴ σχολή. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε δι' ἐγγράφου πρὸς αὐτὸν τὴν εὐχρόσκειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἠυχήθη τὴν πραγματοποιήσῃ τοῦ πόθου τοῦ δωρητοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

— Γενομένης ἐκλογῆς Οἰκονόμων τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀνεδείχθησαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης ὁ ἱερομόναχος Προκόπιος Παπαθεοδώρου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φανερωμένης ὁ ἀρχιμ. Βασίλειος Πατέρου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Μελετίου ὁ ἀρχιμ. Μανώλης Σπηλιώτης, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειστῶν ὁ μοναχὸς Κωνσταντῖνος Λαζάρου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσολοιτίας ὁ ἀρχιμ. Θεόκλητος Σφήνας. Ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων—Πειραιῆ δὲν ἐκυρώθη εἰσέτι, ἔνεκα προβληθεῖσάν ἐνστάσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΩΕΩΣ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκομ. Πατριάρχης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν πολωνὸν ὑπουργὸν τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς δημοσ. Ἐκπαίδευσως διαβιβάζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ τῇ πολ. κυβερνήσει ἐπὶ τῷ ἐπ' ἐσχάτων ἀπονεμηθέντι αὐτῷ παρασήμῳ «Polonia Restituta» ἀ' τάξεως, ἐκφράζει δὲ συγχρόνως τὴν πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ ὑψηλὴ κυβερνητικὴ τῆς Πολωνίας, ἐν τῇ πατρικῇ αὐτῆς μερίμνῃ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ὑπὲρ παντὸς τοῦ ἐν τῷ πολωνικῷ κράτει λαοῦ, θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν φροντίδα αὐτοῦ περὶ τῆς ἡγαπημένης Ὁρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ ἀδελφῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 21 τοῦ «Ἰανταίνου» δημοσιεύεται ὁ νεοσύστατος «Κανονισμὸς Ἱερατικῆς Διακονίας» τοῦ κλήρου τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ἀποτελούμενος ἐκ κεφαλαίων, ὁ πῶ, ἐν οἷς κανονίζονται τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐφημερίων, τῶν προϊσταμένων καὶ τῶν Ἀντιπροσώπων, τὰ τῶν καθηκόντων τῶν ἐφημερίων, ὡς καὶ τὰ τῶν κηδεῶν, τὸ θεῖον κήρυγμα, ἡ εὐποιία, τὰ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων, τὰ τοῦ κατωτέρου κλήρου (ιεροψαλτῶν κλπ.), τὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ναοῦ καὶ τὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀμφοτέρων τῶν κληρικῶν. Διὰ τοῦ τελευταίου τούτου κεφαλαίου ὀρίζεται ὅτι «ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου καὶ ἰδίᾳ ὅπου ἡ θερμότης εἶνε ὑπερ-

βολικὴ, αἱ δὲ κοινωνικαὶ συνθήκαι ἀπαιτοῦσι τοῦτο, δύναται ἢ ἀμφίσεως, κατὰ ἄδειαν τῆς ἀρμοδίου ἐκκλ. ἀρχῆς, νὰ εἶνε καὶ διάφορος ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν καὶ τὸ χροῖμα, ἀνεὶ δὲ τοῦ συνήθους τοῖς κληρικοῖς καλύμματος, νὰ χρησιμοποιῆται σκιαδίων».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῷ Γεν. Συνεδρίῳ Λάμπει τὴν ἐκκλησίαν Κύπρου θ' ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ ἐψηφισμένος μητροπολίτης Πάφου κ. Λεόντιος, διερχόμενος ἐκ Λονδίνου ἐπὶ τῇ περατώσει τῶν ἐν Ἀμερικῇ κατ' αὐτὰς συμπληρουμένων θεολογικῶν σπουδῶν του.

— Κατ' ἔθιμον, ἐν τισὶ ναοῖς τῆς νήσου Κύπρου κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Μ. Σαββάτου ψιλλομένου τοῦ «Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν...» δαιμονιάδης κρότος καὶ θόρυβος παρήγετο ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιασματος, τῶν παιδῶν ἀμιλλωμένων ἐπὶ πλέον εἰς τὴν ἐπαΐησιν τοῦ θορύβου. Κατὰ τὴν ἐφορησίαν τῆς ἀτασθαλίας ταύτης, τὸ ἔθιμον ἦτο ἀπλῶς ἀνάμνησις τοῦ κατὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου σημειωθέντος σεισμοῦ! Ὁ «Ἀπ. Βαρνάβας» καθίζει ἀμφότερα, ὡς εἰκόσ, ὀρθῶς χαρακτηρίζων αὐτὰ ὡς βαρβαρότητας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐκ προσώπου τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θὰ μετέσχωσι τῆς πανορθοδόξου Ἐπιτροπῆς, ἣτις θὰ συνέλθῃ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, ὁ πρωθιεράρχης αὐτῆς Μακαρ. Μητροπολίτης κ. Διονύσιος καὶ ὁ σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Γρόδνεσκ καὶ Νοβογκρούδσκ κ. Ἀλέξιος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήγοντος ἔτους ἐτελεύτησεν ἐν Σόφίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς I. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας μητροπολίτης Κλήμη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ ὀρθόδοξος ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπὴ περιλαμβάνει 185 ἑλληνικὰς ἐκκλησ. κοινότητας, ἧτοι ὑπὲρ τὰ 4)5 τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐκεῖ ἐλλ. κοινοτήτων. Αἱ ἀντικατοικτικαὶ κοινότητες ἀνέρχονται εἰς 45' τούτων αἱ ἡμίσεις διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν καθηρημένον Χαλθεῖας Βασίλειον, ἔξω δὲ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τελοῦσιν ἀκόμη 20 περίπου κοινότητες μηδὲνα ἐπίσκοπον ἢ Ἐκκλησίαν ἀναγνωρίζουσαι εἰς ὧς ἐπηρσεσμένα ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ πρεσβυτεριανοῦ πνεύματος, εἶτε διότι οἱ ἐπίτροποι τῶν προτιμῶσιν ἀδελφότητος πλάνητας ἱερεῖς ὡς ἐφημερίους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ

Ἐτελεύτησεν ἐν Λονδίῳ ὁ τέως πρωθιεράρχης τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπ. Καντερβούριας Ντάβιδσον.

Τύπος «Φωνικός» Ὁδὸς Σααδίου 44, Ἀθῆναι

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ		
ΑΡΧΙΕΥΝΤΑΚΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου	ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ † ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ † ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 10 ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ
Διεύθυνσις Συντάξεως: Μοσχονησίαν 12α.— Διεύθ. Διαχειρίσεως καὶ Δικηπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης 2		